

ριστὸν ἂν ὑπάρχη, ἥ φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ λιμε-
νοῦ ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ βεβαιωμένον μετὰ τὴν ὑπογρα-
φὴν καὶ τὴν σφραγίδα τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς παρκοίδε-
ται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην διὰ τὴν χρησιμεύτην,
ἐὰν τύχῃ ἀ-ἀγκη ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς. Τὸ
αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν Ἀρχὴν, ἂν τὸ
πλοῖον ἐτοιμασθῇ εἰς ξένον λιμένα· ἀλλ' ὁ πρόξενος ὀφεί-
λει ἐκτὸς τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πα. α. διδομένου εἰς χεῖρας
τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ πέμψῃ καὶ ἕτερον ὅμοιον
εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.
Ἡ ἀπογραφή αὕτη καὶ ἡ ἐξακρίβωσις γίνεται δις τοῦ
ἔτους μόνον, καθ' ἐξαμηνίαν εἰ δυνατόν.

Ἄρθρ. 36.

Ἄν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παρουσια-
σθεῖσα ἀπογραφή περιέχει εἶδη ἀνύπαρκτα, ἢ παρηλαγα-
μένα, γίνεται μὲν ἡ ἀνήκουσα σημείωσις εἰς τὴν ἀπογραφήν,
ἀπὸ τὴν ἐπισκεπτομένην Ἀρχὴν, ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ κυ-
βερνήτης, υποβάλλεται εἰς πρόστιμον, εἰκοσινέως δια-
κοσίων δραχ.

Ἄρθρ. 37.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ἔχοντος ἀνωτέ-
ραν τῶν δέκα τόνων χωρητικότητα, ὀφείλει παρὰ τὸ
ἔγγραφον τῆς ιδιοκτησίας καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα,
τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ
ἡμετέρου διατάγματος τῆς 14 Νοεμβρίου 1836 νὰ ἔχῃ
προσέτι καὶ τὰ ἀκλουθα·

α'. Τὸ ναυτολόγιον·

β'. Τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 4
τοῦ ἀπὸ 8 (20) Φεβρουαρίου 1834 διατάγματος·

γ'. Τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμ-
πορικοῦ νόμου·

δ'. Τὰ φορτωτικὰ καὶ ναυλωτικὰ·

ε'. Τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνικῶν δικαιωμάτων, ἢ
τῆς περὶ ῥητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως.

Οἱ κυβερνῆται πλοίων δέκα τόνων ἢ κατωτέρας χω-
ρητικότητος ὀφείλου νὰ φέρωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ἀνωτέρω
ἔγγραφα, ἐκτὸς μόνον τοῦ βιβλίου.

Ἄρθρ. 38.

Οἱ παραβᾶται τῶν ὅρων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου,
εἰμὲν εἶναι κυβερνῆται τιμωροῦνται διὰ τὴν ἑλλειψιν τοῦ
ναυτολογίου, ἢ τοῦ βιβλίου τοῦ πλοίου μετὰ πρόστιμον
100 δραχ., εἰδὲ πλοίαρχοι μετὰ πρόστιμον 300· διὰ δὲ
τὴν τῆς αδειας τῆς ἀναχωρήσεως καθυποβάλλονται ἀμ-
φότεροι εἰς πρόστιμον ἴσον μετὰ τὴν εἰκοσαπλασίαν πο-
σότητα τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ὤφειλον
νὰ πληρώσωσιν, ἢ ἂν δὲν ὑπόκεινται εἰς τοιαῦτα, κατὰ
τὴν διατίμησιν τῆς 8 (20) Σεπτεμ. 1834 ἀρθ. 9 τῆς
Βασιλ. ἐφημ., εἰς πρόστιμον μιᾶς μέχρι δέκα δραχμῶν.
Διὰ πᾶσαν δὲ σημείωσιν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου πα-
ραλλάττουσαν τὴν ἀλήθειαν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης
καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 39.

Ὡς ἀρχηγοὶ τοῦ πληρώματος, καὶ διευθύνται τῶν
πλοίων, οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνῆται ἔχουν τὴν ἐξου-
σίαν νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ πρόσφορα καὶ συγκεχωρη-

μένα ἀπὸ τὸν νόμον μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εὐ-
ταξίας, τῆς χρηστοτηθίας, τῆς πειθαρχίας, καὶ τῆς κα-
θαριότητος, καὶ μάλιστα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, ἂν
τύχῃ ἦνεκε κινδυνεύῃ ἐξ αἰτίας· ἐνὸς ἢ πλείονος ἐκ
τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. 40.

Ἐχουσιν ὅθεν τὴν ἐξουσίαν·

α'. Νὰ ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς ἀμε-
λεῖς, τοὺς ἀπειθεῖς, καὶ τοὺς ἀτάκτους ναῦτας· ἀπαι-
τεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ σύμπραξις τοῦ ναυκλήρου, καὶ
ἐνὸς τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ συντάσσεται ἐκάστοτε
πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ πλοίαρ-
χοι ἢ τοῦ κυβερνήτου καὶ παρ' αὐτῶν, ὅπου σημειοῦται
τὸ εἶδος τῆς πράγμεισθης παραβάσεως καὶ τῆς ἐπιβλη-
θείσης ποινῆς. Τοῦ πρωτοκόλλου τούτου γίνεται μνεία
εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου·

β'. Νὰ κρατῶσιν εἰς ἀσφαλῆ φύλαξιν, καὶ διὰ δε-
σμῶν, εἰ χρεῖα, τοὺς φωραθέντας κλέπτας, τοὺς φονεῖς, ἢ
συνωμῶτας κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορ-
τίου, ἢ κατὰ τῆς ζωῆς ἐνὸς ἢ πολλῶν ἐκ τοῦ πληρώ-
ματος εἴτε ναυτῶν, εἴτε ἐπ' ἐκτῶν, καὶ ἐν γένει τοὺς ἐνό-
χους, ἢ ὑπόπτους ἐπὶ τῇ βάσει ἐνδείξεων ἰσχυρῶν κα-
κουργημάτων, πλημμελημάτων ἢ πταισμάτων περὶ ὧν
διαλαμβάνει ὁ Ποινικὸς νόμος.

Ἡ διὰ δεσμῶν φύλαξις ἐνεργεῖται ἀφ' οὗ ὁ πλοίαρχος,
ἢ ὁ κυβερνήτης, ἀκούτῃ καὶ τὴν γνώμην τοῦ ναυκλήρου,
καὶ ἐὰν ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ μάλιστα δύο
ἐκ τῶν τελευταίων τούτων εἰναι πρόκληται περὶ δεσμεύσε-
ως τοῦ ναυκλήρου· ἀλλ' ἡ γνώμη τούτων δὲν εἶναι ὑπο-
χρεωτικὴ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καταχωρεῖ-
ται δὲ εἰς τὸ πρωτόκολλον.

Ἡ ἐκθεσις τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τοιαύτας περιπτώσεις
ἀπαιτεῖται νὰ συντάσσεται μετὰ ἄκραν λεπτομέρειαν, καὶ
ὅχι μόνον ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας,
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους, ὡς μάρτυρας, ἐκ τοῦ πληρώματος
καὶ τῶν ἐπιβατῶν· γίνεται δὲ μνεία τούτου εἰς τὸ βι-
βλίον τοῦ πλοίου.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ παρα-
νόμου κρατήσεως, εἰμὲν τὸ πλοῖον εἶναι εἰς λιμένα ἑλλη-
νικόν, ἢ ξένον, νὰ εἰδοποιήτῃ ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τούτου
τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, καὶ νὰ πα-
ραδώσῃ εἰς αὐτὴν τὸν κρατηθέντα ἄμα ζητηθῇ. Ἐὰν δὲ
διαπλῇ, νὰ πράξῃ τοῦτο, ἄμα καταπλεύσῃ εἰς πρῶτον
λιμένα.

Ἄρθρ. 41.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ, τὰς ὁποίας οἱ πλοίαρχοι ἢ οἱ
κυβερνῆται κατὰ τὸν §. α'. τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δύ-
νυνται νὰ ἐπιβάλλωσιν, εἶναι αἱ ἐφεξῆς·

α'. Ἐπίπληξις·

β'. Περιορισμὸς τῆς τροφῆς εἰς μόνον τὸν ἄρτον καὶ
τὸ ὕδωρ·

γ'. Κράτησις ἀπὸ μιᾶς ἕως τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 42.

Ἄν εἰς ἢ πλείονας ναῦται δραπετεύσωσιν, ὁ πλοίαρ-

Οὐνόμας, ὅχι μόνον ἀπικτεῖται νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν, καὶ νὰ συνυπογραψῶσι τὴν ἐκθεσὶν τῆς ὁποίας λαμβάνουν ἀντίγραφον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιθέσωσι τὴν προαγίδα των εἰς τὰ κιβώτια καὶ τοὺς σακκοὺς.

Ἡ ὁ θάνατος, συμβῇ ὅτε τὸ πλοῖον εἴναι εἰς λιμένα, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν Ἀρμοδίαν Ἀρχὴν συνεργεία τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἀνωτέρω ἀπογραφή καὶ ἡ ἐκθεσίς τῆς πράξεως.

Ἡ περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀποδιδώσις προήλθεν ἀπὸ νόσου, λοιμώδη, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐντελῶς τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον διαγραφόμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποδιδώσαντος, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπὸ χρεως νὰ λάβῃ πᾶν ἄλλο μετρὸν ἱκανὸν νὰ προλαβῇ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν διασκορπίσιν αὐτῶν. ἄλλως ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 572 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομένης ποινῆς.

Ἀρθρ. 48.

Τὰ ἀνωτέρω γίνονται ἀπαραλλόκτως καὶ εἰς περίστασιν δραπέτευσως ἐνὸς ἢ πλείοντων ναυτῶν.

Ἀρθρ. 49.

Ἄν ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀποθάνῃ κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναύκληρος, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ὑποπλοίαρχος ἀναλαμβάνει δικαιοματικῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου καὶ ἀναδέχεται ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ὅλα τὰ δικαιώματα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς εὐθυνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται κατὰ τὸν νόμον πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διαπλοῦ, ἢ μέχρι τοῦ μέρους ὅπου εὐρίσκονται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου, ἂν τὸ πλοῖον ὀρεῖλη, ἢ δύναται ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ ναυλοῦ, νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ διαπλοῦ.

Ἀρθρ. 50.

Ἐάν ἀποδιδώσαντος τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἀπικτεῖται καὶ ὁ ναύκληρος, τότε εἰ μὲν εὐρίσκεται τις τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἐκλέγει τὸν διαδεχθῆσόμενον τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τοῦ πληρώματος συγκαλεῖ τοῦτο καὶ γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διεθυντοῦ διὰ τῆς πλειονοψηφίας· οἱ παῖδες δὲν ἐνέχονται εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίστασιν ὁ προσωρινὸς διεθυντὴς ὀφείλει νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα, εἴτε Ἑλληνικὸν εἴτε ξένου ἐπικρατείας, ἀλλ' εἰς τὸν ὅπου εὐρίσκεται Ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ συμβάν. Ἡ λιμενικὴ ἢ ἡ προξενικὴ Ἀρχὴ πληροφορεῖται ἄνευ ἀναβολῆς ἂν ἐνηργήθησαν τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 46 καὶ 47 τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζόμενα ἂν ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωρινοῦ διεθυντοῦ ἐγίνε τακτικῶς, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ναυλωτῶν δὲν κινδυνεύωσιν ἐνεκὰ ταύτης σημειῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως τὴν προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διαπλοῦ, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος ὅπου διαμένουν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 49.

Ἐάν δὲ ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ Ἀρχὴ παρατηρήσῃ κιν-

δυνεύοντα τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ τῶν ναυλωτῶν τοῦ πλοίου, δύναται ἢ μὲν πρώτη, συμπράττοντα ἔχουσα τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου, ἢ τὸν εἰρηνοδίκην εἰς ἐλλείψειν αὐτοῦ, ἢ δὲ προξενικῇ τῇ συνεργείᾳ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐπιστημοτέρων Ἑλλήνων ἐμπόρων, ν' ἀντικαταστήσῃ προσωρινὴν διεθυντὴν τοῦ πλοίου.

Ἀρθρ. 51.

Ἐκάστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις ἐπὶ σκοπῇ ἀθεμίτου κέρδους ἐκτέσῃ πλαστὰ ναυάγια, ἢ ἐνεργήσῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν βύθισιν, τὴν ἐγκατάλειψιν, τὴν προσάραξιν (κάθισμα), τὸ ῥίψιμον εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ παντελὲς ναυάγιον τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του πλοίου, ἢ ἀφαιρέσῃ, ἢ νοθεύσῃ μέρος τοῦ φορτίου, ἢ γείνῃ παρὰ τὴν ἐν δυνάμει αὐτοῦ, ὑπόκειται εἰς τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 396, καὶ καθεξῆς, καὶ 421, κτλ. τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζομένης ποινῆς.

Ἀρθρ. 52.

Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ναυλοῦν τὸ πλοῖόν του εἰς ἐχθρὰν τοῦ Ἡμετέρου κράτους δύναμιν, ἢ νὰ φορτῶν στρατεύματα, ἵππους, πολεμικὰ δια, τροφὰς καὶ ἄλλας πολεμικὰς ὕλας καὶ στρατιωτικὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ· ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 123 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἀρθρ. 53.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φωραθεὶς εἰσάγων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ κράτους, ἢ ἐξάγων ἐν γνώσει εἶδη ἀπηγορευμένα, ἢ συνεργῶν εἰς λαθρεμπορίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων ποινῶν εἰς ἃς ὑποβάλλεται, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του τὴν μὲν πρώτην φορὰν, δι' ἓν ἔτος, τὴν δὲ δευτέραν, διὰ τρία ἔτη, καὶ τὴν τρίτην δι' ἑπτὰ.

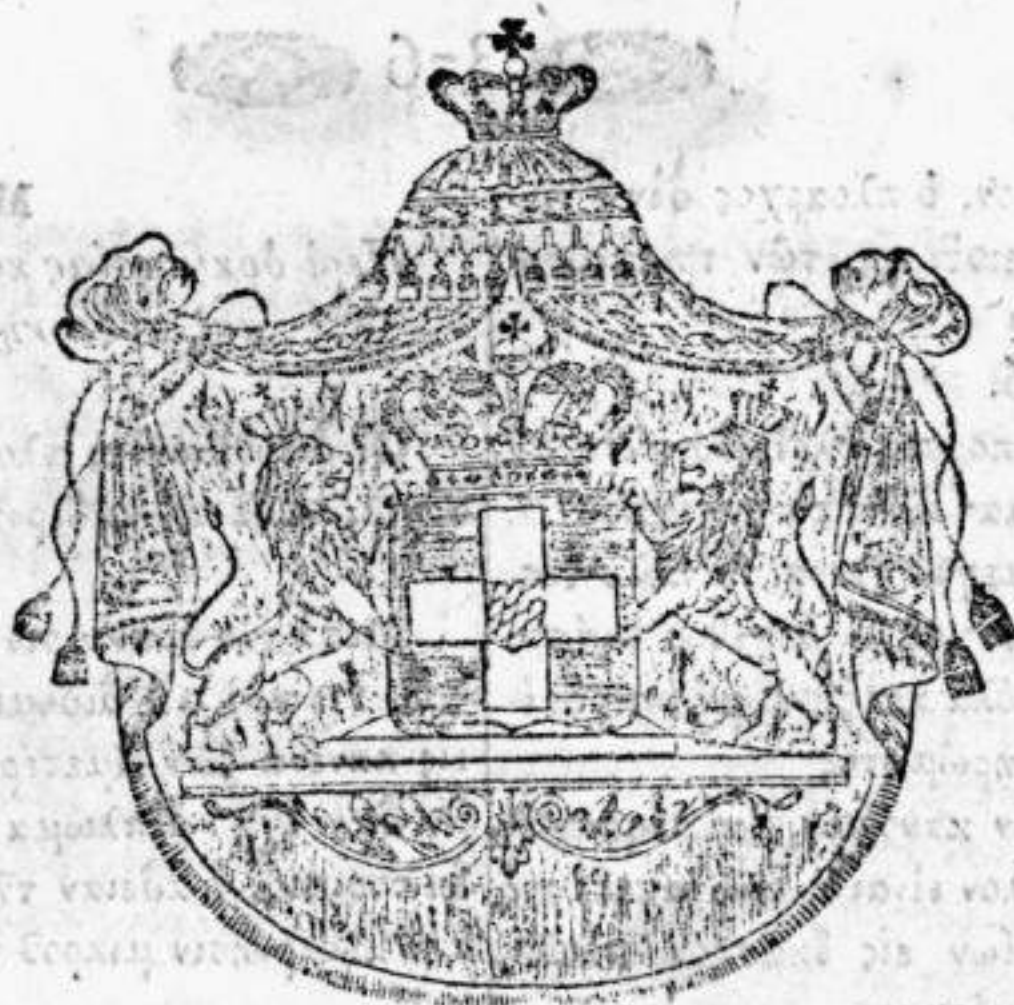
Ἀρθρ. 54.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φθάνων εἰς λιμένα, εἴτε Ἑλληνικὸν εἴτε ξένου ἐπικρατείας, ὀφείλει νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ συγχωρῇ εἰς κανένα τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ ἐκβαίνῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ἢ νὰ λαμβάνῃ κοινωνίαν μετὰ τινος τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, πρὶν ἢ ἀπελθῇ αὐτὸς πρῶτος εἰς τὸ ὑγειονομεῖν. Ἐξεταζόμενος δὲ ἀπὸ τῶν ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ὀφείλει νὰ ἐμολογῇ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τοῦς λιμένας τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς προσορμίσεώς του.

Εἰς ὅσα μέρη τῆς ἐπικρατείας δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικὰ καταστήματα ὀφείλει νὰ ἐξομολογῇται ἐνώπιον τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν. Εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Προξενεῖα.

Ἀρθρ. 55.

Ἄν ἡ διατήρησις τῆς κοινῆς υγείας ἀπαιτῇ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμέσου κοινωνίας τοῦ πλοίου μετὰ τὴν ξηρὰν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ Κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ, εἰς τοῦτο ἰδιαίτερώς, μὴ ἐπιτρέπων εἰς τίνα τῶν ναυτῶν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθ. 75.

1836

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α.

Περὶ τῆς ἀποσκευῆς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 1.

Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐντελῶς διεσκευασμένον πρὸς πλοῦν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ, ὅχι μόνον τὸ σκάφος ὑγιές καὶ τροπισμένον (καλαφατισμένον), τὰς κεραίας (ἀντένας) καὶ τοὺς ἰσοὺς ἀβλαβεῖς, ἢ καλῶς διαρθρωμένους, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱσία, τὰ σχοινία, τοὺς κάλως (γούμενας) τὰς ἀγκύρας, τὰς ἀντλίας, καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος. Ὅφειλται δὲ νὰ ἔχῃ δύο ἀγκύρας, τοῦλάχιστον.

Ἄρθ. 2.

Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον δευτέρας κλάσεως πρέπει περιπλέον νὰ ἔχῃ

α. Τοῦλάχιστον μίαν λέμβον στερεὰν καὶ ἀναλόγου μετὰ τὸ πλοῖον μεγέθους, ἐρωδιασμένην μὲ τὰ ἀνγκυαῖα ἱσία καὶ τὰ καπία

β. Μίαν ἐφολκίδα (μικροτέραν λέμβον) ὅταν αὐτὸ ᾖ ἀνωτέρα· τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, καὶ τρίτην ἀγκύραν μετὰ τοῦ καταλλήλου κάλως.

γ. Ἰσία τινὰ καὶ σχοινία διαθέσιμα, πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαιῶν διὰ τὸν πλοῦν, ἂν τυχὸν βλαφθῶσι τὰ ἐν γράσει.

δ. Δοχεῖα δι' ὕδωρ ἱκανὸν δι' ὅλον τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ δυνάμενον ν' ἀρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σκοπούμενου διάπλου.

Ἄρθρ. 3.

Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον μέλλον νὰ πλεύσῃ πέραν τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδείρων, ὀφείλει πρὸς τοὺτοὺς νὰ ἔχῃ

α. Τρίτην λέμβον, ἐκτὸς τῆς μεγάλης καὶ τῆς ἐφολκίδος

β. Τὰ κυριώτερα τῶν ἱσίων καὶ τῶν σχοινίων διπλᾶ, καὶ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὑλικὸν εἰς πρόχειρον ἐπισκευὴν τῶν ἱσίων καὶ τῶν κεραίων.

Ἄρθρ. 4.

Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον κατωτέρως τῶν 10 τόνων χωρητικότητος, νὰ φέρῃ " καιρῶ εἰρήνης κανόνιον. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ αὐτοῦ ἀπογρῶντως αἰτιολογημένη καὶ καθυποβληθεῖσα, ἐντὸς μὲν τοῦ κράτους εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχὴν, ἐκτὸς δὲ εἰς τὴν Ἡμετέραν Προξενικὴν, νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου μικρὰ πυροβόλα, οἶνον τουφέκια, καραμπίνας καὶ πιστόλια, καλὴν καὶ ξίφη, ὅχι ὅμως πλεονέτερα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος.

Τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιαύτων ὅπλων, σημειοῦται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, ἥτις ἔδωκε τὴν ἀδειαν.

Άρθρ. 61.

Δέν επιτρέπεται ὡσαύτως εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀποβάλλῃ ἓνα ἢ πλεονέτερος ναύτας τοῦ πληρώματος, πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μετ' αὐτῶν συμφωνίας, ἐκτός ἂν τοῦτο γυνῇ διὰ συγκαταθέσεως τῶν ἀποβαλλένων, ἢ ἐὰν ἀπαιτῇται ἡ ἀποβολὴ διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, ἢ τῶν ἐπιβατῶν· ἀλλὰ κατὰ τὰς δύο τὰς περιστάσεις ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸν ναύτην εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴ τὰ αἷτια τῆς ἀποβολῆς καὶ νὰ γυνῇ ἢ σημειώσῃ αὐτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου ἢ ναυτῶν, μὴ γενομένην διὰ τῆς συμπράξεως τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐκτός τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀποζητηθέντων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν.

Άρθρ. 62.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὐρισκόμενος εἰς ξένον λιμένα, ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὴ προξενικὴ Ἀρχή, καὶ μέλλων νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖόν του, εἴτε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε διὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς ξένης ἐπικρατείας λιμένα, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἀρχὴν ταύτην καὶ νὰ καταρτίσῃ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς, ἢ νὰ παρουσιάσῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τὸ ναυλωτικόν του· πρέπει δὲ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, νὰ καθυποβάλλῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς ἰδίας καὶ τὰ δηλωτικὰ τοῦ φορτίου, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, θεωρημένην κατὰ τὴν τάξιν, καὶ φέρουσαν τὴν δηλώσιν τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ τόπου.

Άρθρ. 63.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ πωλήσῃ τὸ ὅποιον διευθύνει πλοῖον, ἐντός μὲν τῆς ἐπικρατείας, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς συμπράξεως τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἐκτός δὲ, τῆς προξενικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ παρὰδῶσῃ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου τοῦ λαμβάνων ἀπόδειξιν.

Διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, παρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐναντίον αὐτοῦ ἀγωγῆς τῶν ἐνεχομένων, ερεῖται διὰ παντός τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως.

Άρθρ. 64.

Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς τὰ κληνισμένα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἐπίσημον διατίμησιν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπὸ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν Ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄν δὲ δέν ἀποδείξῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοιούτου ἀποδεικτικοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τῶν ὅσα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

Άρθρ. 65.

Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, εὐρισκόμενος εἰς ξένον ἐπικράτειαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς προξενικῆς Ἀρχῆς νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ ναύτας Ἑλληνας εὐρισκόμενους ἐκτὸς αἰτίας ναυαγίου, ἀσθενείας, ἢ ἄλλης περιπτώσεως λαμβάνων διὰ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς ἀνὰ 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐὰν τὸ πλήρωμά του δέν εἶναι πληρὺς, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους ναύτας, τότε θέλει τὸ συμπληροῦν ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν 50 λεπτῶν, εἰμὴ μόνον διὰ τοὺς ὑπεραριθμούς.

Άρθρ. 66.

Ἐν καιρῷ τοῦ ἀποπλισμοῦ τῶν πλοίων μετὰ τὸ τέλος τοῦ διάπλου, οἱ μὲν πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνήται ὀφείλουν νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν τὸ ναυτολόγιόν των καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, συγχρόνως δὲ νὰ παρουσιάζωσι καὶ τὸ βιβλίον (ἡμερολόγιον) τοῦ πλοίου καὶ τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις τὰς ὁποίας μέλλει ἡ Ἀρχὴ αὕτη νὰ κάμῃ.

Άρθρ. 67.

Πρὸ τῆς διελύσεως τοῦ πληρώματος ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῇ παρ' αὐτῆς, καὶ νὰ δίδεται εἰς αὐτὸ ἡ ἄδεια τῆς ἀναχωρήσεως τὴν ὁποίαν ἐπιθεωροῦσα ἐγχειρίζει εἰς ἓνα ἕκαστον ἢ Ἀρχὴ αὕτη.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Περὶ ναυτῶν.

Άρθρ. 68.

Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, οἱ θέλοντες νὰ συμφωνηθῶσιν ὡς ναῦται εἰς ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ἢ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην τοῦ τελευταίου πλοίου εἰς τὸ ὅποιον ὑπηρέτησαν, ἢ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς ὅτι δέν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ συμφωνηθῶσι.

Μέχρι δὲ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἀνωτέρας προθεσμίας, ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ νὰ δίδωσι τὰς ὁποίας αὕτη ἤθελε ζητήσῃ πληροφορίας, καὶ οὕτω νὰ καταγράφωνται εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου.

Άρθρ. 69.

Ὁ μισθὸς ἐκάστου ναύτου σημειοῦται εἰς τὸ ναυτολόγιον ἀντικρυ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ παρὰ τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ἀντὶ μισθοῦ οἱ ναῦται ἐσυμφωνήθησαν με μερίδιοι ἐκ τοῦ κέρδους, ἢ ἂν ᾖντι συμμέτοχοι τοῦ φορτίου.

Εἰς τὰς τελευταίας δύο περιστάσεις πρέπει νὰ σημειοῦται ῥητῶς τὸ ποσὸν τοῦ συμφωνηθέντος μεριδίου, ἢ ποσὸν τὸ μέρος τῆς εἰς τὸ φορτίον μετοχῆς ἑνὸς ἐκάστου.

Ἐάν δὲ διευθύνῃ πλοῖον δευτέρως κλάσεως, εἰς πρόσμιον 50 μέχρι 500 δραχμῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πλοίαρχων καὶ κυβερνητῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 26.

Ἀρτὸ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀπαρτίτη τὸ πλήρωμα, ὁφείλει νὰ τὸ παρουσιάζῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, διὰ νὰ καταγράφεται εἰς τὸ ναυτολόγιον δὲν ἔχει δὲ τὴν ἄδειαν ν' αὐξήσῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν Ἀρχὴν ταύτην, διὰ νὰ σημειωθῇ ἡ γενομένη πράξις εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Διὰ πᾶσαν προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν ναύτου, μὴ σημειωθεῖσαν εἰς τὸ ναυτολόγιον, ὁ μὲν πλοίαρχος τιμωρεῖται μὲ πρόσμιον 50 μέχρις 500 δραχμῶν, ὁ δὲ κυβερνήτης 50 μέχρις 100.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος ἐκάστου πλοίου προδι-
ορίζεται ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἢ ἐκτὸς τοῦ κρά-
τους ἐνώπιον τῆς προξενικῆς, ἀναλόγως μὲ τὸ εἶδος καὶ
τὴν χωρητικότητά τοῦ πλοίου· οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται
ὁφείλουν νὰ ἔχωσι πλήρη τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμὸν,
διὰ νὰ μὴ κινδυνεύωσι τὰ πλοῖα δι' ἐλλειψιν ναυτῶν.

Ἄρθρ. 28.

Ἡᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὁφείλει νὰ παραλαμβάνῃ
καὶ παῖδας καὶ ἀναλογίαν τοῦ πληρώματος. Ἡ ἀναλο-
γία αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν πέμπτον τοῦ ὀλι-
κτοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν, εἰς τὰ πλοῖα β' κλάσεως, εἰς
δὲ τὰ πρώτης μέχρι μὲν τῶν 5 τῶν, δὲν ἐπιτρέπεται
νὰ λαμβάνωσι πλέον τοῦ ἐνός, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας χω-
ρητικότητος πλέον τῶν δύο.

Ἄρθρ. 29.

Ἐξ ἡμῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος δια-
τάγματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα πλοίαρχον ἢ κυβερ-
νήτην νὰ δεχθῇ ναύτην μὴ φέροντα ἄδειαν ἀναχωρήσεως
τοῦ πλοίαρχου, ἢ κυβερνήτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ
τοῦ οὗ οὗ ὑπάρχει, ἢ ἀποδείξιν τῆς ἀρμοδίου λιμενι-
κῆς Ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ
συμφωνηθῇ μέχρι τῆς ἐκπεύσεως τῆς προθεσμίας ταύ-
της, ἀρκεῖ μόνον ἡ συγκατάθεσις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς
εἰς τὴν καταγραφήν τῶν ναυτῶν εἰς τὰ ναυτολόγια, πρὸς
ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ὑπάρχει εὐλογον αἶτιον ἐμποδίου.

Ἄρθρ. 30.

Ἡᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ὅστις μετὰ τὴν παρέ-
λευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συμφωνήσῃ ναύτην, μὴ
φέροντα τὴν ἀπαιτούμενην ἄδειαν ἀναχωρήσεως, ὑπόκει-
ται εἰς τε τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς οὗ οὗ ὁ συμφωνηθεὶς
ναύτης εἶχε τυχόν ὑποχρεώσεις πρὸς ἄλλον πλοίαρχον
ἢ κυβερνήτην, καὶ εἰς πρόσμιον 25 μέχρις 100 δραχ.

Ἄν δὲ ἀποδείχῃ ὅτι μεταχειρίσθη μέσα διαφθοράς
διὰ νὰ ἀποσπάσῃ ναύτην ἢ ναύτας συμφωνημένους εἰς
ὕπηρεσιν ἄλλου πλοίου, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς
αὐτοῦ τοῦ, πρὸς τὸ ἀνωτέρω πρόσμιον, στερεῖται καὶ

τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως διὰ ἔν-
ως τρεῖς ἔτη.

Ἄρθρ. 31.

Ὅταν κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀρνήται ἄνευ λόγου νὰ
δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν εἰς τὸν ναύτην, οὗτος ἔχει τὴν ἄδειαν
νὰ προστρέγῃ εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλά-
δος ἢ ἐκτὸς αὐτῆς εἰς τὴν προξενικὴν, ἥτις ἐξετάζουσα
τὴν αἴτησιν, καὶ εὐρίσκουσα οὕτην βάσιμον, ἐκδίδει ἡ
ἰδία τὴν ἀπόδειξιν. Ἄρθρ. 32.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 30 καὶ 31 ἐφαρμόζονται
ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ιδιοκτήτας, ὅσοι ἐκλέγουσι πλοίαρχους
ἢ κυβερνήτας μὴ φέροντας ἀπόδειξιν ἐκ μέρους τοῦ ἰδι-
οκτήτου τοῦ τελευταίου πλοίου, ἐπὶ τοῦ οὗ οὗ ὑπάρχει
ἐμπόδιον. Ἐν περιπτώσει δὲ τοῦ § 2 τοῦ ἀρθ. 30 ὁ ἰδι-
οκτήτης τιμωρεῖται μὲ πρόσμιον 100-300 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 33.

Ἄν εἰς ἡ πολλοὶ ναῦται τοῦ πληρώματος ἐὼς πλοίου
ἀποθάνωσι, δραπετεύσωσι, ἢ ἀσθενήσαντες μείνωσι εἰς
τὴν ξηρὴν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου ὁφεί-
λει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλους καὶ εἰ μὲν εὐρίσκεται εἰς
ἐλληνικὸν λιμένα, ἢ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῆς
λιμενικῆς Ἀρχῆς, φυλαττομένων τῶν προσδιορισμένων
ὄρων, καὶ σημειουμένης τῆς ἀντικαταστάσεως ἐπὶ τοῦ
ναυτολογίου. Ἐάν δὲ εἰς ξένον λιμένα διὰ τῆς προξενικῆς,
καὶ εἰς ἐλλειψιν ταύτης ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὁφεί-
λει νὰ ζητήσῃ ἀπόδειξιν ἐγγράφον τῆς ἀντικαταστάσεως
καὶ τῶν αἰτιῶν αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐγγώριον Ἀρ-
χῆς. Ἀμα δὲ φθάσῃ ἢ εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας ὅπου
ὑπάρχει Ἑλληνικὸς πρόξενος, ἢ εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου,
ἐνεργεῖ τακτικῶς τὴν ἀντικατάστασιν κατὰ τὸν προση-
μειωθέντα τρόπον.

Ἄρθρ. 34.

Ἐάν πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται εὐρισκόμενοι ἐντὸς τοῦ
κράτους, ἀναγκασθῶσι νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἀριθμὸν
τοῦ πληρώματος τῶν, ἔχουν τὴν ἄδειαν εἰς ἐλλειψιν Ἑλ-
λήνων ναυτῶν νὰ λαμβάνωσι ναύτας ἄλλοθινεὶς καὶ πλέον
τοῦ προσδιορισμένου ἀριθμοῦ ἀπὸ τὸ ἀρθρὸν Γ' τοῦ ἀπὸ
14 Νοεμβρ. 1836 περὶ ναυτιλίας διατάγματος, πρὸς-
έχοντες ὅμως πάντοτε, ὥστε οἱ ναῦται οὗτοι νὰ ᾔναι
ὕψηλοι φήλης δυνάμεως· αἱ δὲ μετ' αὐτῶν συμφωνίαι
πρέπει νὰ γείνωσιν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς, ἢ
εἰς ἐλλειψιν ταιαύτης τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς Ἀρχῆς.
Τοὺς παρὰ τὸ ἀρθρὸν 5 τοῦ διαληφθέντος διατάγματος,
προσληφθέντας ἄλλοθινεὶς ναύτας ὁφείλουν νὰ ἀπολύσω-
σιν, ἄμα φθάσωσιν εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα.

Ἄρθρ. 35.

Ἡᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ἐτο-
μαζωμένου εἰς πλοῦν, ὁφείλει πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τῆς
λιμενικῆς Ἀρχῆς, νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὴν ἐντελὴ ἀπο-
γραφὴν τῆς ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, ὑπογεγραμμένην
ἀπὸ αὐτοῦ. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη ἐξακριβουμένη κατὰ τὴν
ἐπίσκεψιν ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸ
μὲν πρωτότυπον παραδίδεται εἰς τὸ ἐμπόρικόν δικαστή-

ἢ δὲ ἀσθένειαν ἀποδιδασθέντες εἰς τὴν ξηρὰν ἀνέλαβον, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἀχρηστίας τοῦ πλοίου, ἢ ἕνεκα ἄλλης περιστάσεως καταλειφθέντες, ἢ ναυαγήσαντες ἢ εὐρεθέντες ἐπὶ ξένων πλοίων ἔμειναν εἰς ξένην ἐπικράτειαν.

Οἱ ναῦται οὗτοι κατὰ προτίμησιν μὲν ἐπιβιβάζονται εἴτε ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν πολεμικῶν, ἂν τύχωσιν, ἀνεξόδως, ἢ ἐπὶ πλοίων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ παρόντος διατάγματος· ἄλλως δὲ καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων πάσης ἄλλης φίλης δυνάμεως, διευθυνομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ὀφείλουν νὰ συμφωνῶσι τὸν ναύλον καὶ τὴν τροφήν μετὰ τοῦ πλοίαρχου ὅσον ἔνεστι συμφερότερον· εἰς ἑκάστην δὲ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 92.

Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσιν ὅταν ἀποβιβάζωνται ναῦται δι' ἀσθένειαν, νὰ γίνεσθαι ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 χρηματικὴ εἴτε δι' ἐγρηθείας καταβολὴ διὰ τὴν τροφοδότησιν.

Αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν ἰδιαιτέρως νὰ φροντίζωσι νὰ γίνεσθαι ἀνεξόδως, ἢ εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδος τῶν ναυτῶν οἵτινες περιπεσόντες εἰς ναυάγιον ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας, στέρουσθαι τῶν ἀναγκαίων μέσων, οὐδὲ δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγιαρέσεως· διὰ νὰ ἐπιταχύνωσι δὲ τοῦτο ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος καταλλήλότερος τρόπος θέλουν τοὺς διανέμει ἐπὶ διαφόρων Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων διευθυνομένων εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ἕκαστος τῶν ναυτῶν ἀνήκει. Εἰς δὲ τὰς προξενικὰς Ἀρχὰς ἐπιτρέπεται εἰς τοιαύτην περίστασιν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην, καθ' ἣν ναῦται Ἕλληνες εὐρεθῶσιν εἰς παντελῇ ἀπορίαν τῶν διὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἀναγκαίων μέσων, νὰ χορηγῶσιν αὐτὰ διὰ λογαριασμῶν τῆς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὁποίαν εἰδοποιῶν ἀμέσως, διὰ νὰ φροντίζῃ περὶ ἀποζημιώσεως, εἰ δυνατόν, τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 93.

Αἱ προξενικαὶ καὶ αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ, ὀφείλουν νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ ξένων ἐμπορικῶν πλοίων συμφωνημένους Ἕλληνας ναύτας ἀπόδειξιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτοὺς εἰς ἀπόλαυσιν τῆς κατὰ τὸ προηγηθέν ἄρθρον χάριτος, ἥτις δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς ναύτας, οἵτινες τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἠθέλον συμφωνηθῇ ἐπὶ ξένων πλοίων, χωρὶς νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἢ λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. 94.

Πᾶσα προξενικὴ καὶ λιμενικὴ Ἀρχή, ὅχι μόνον ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν προστασίαν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι διατάγματι διαλαμβανόμενων ὁρισμῶν, καθ' ὅσον εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἀνήκει, ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἀνακάλυψιν παραβάσεως, ἢ παραλείψεως τινὸς τῶν διατεταγ-

μένων, ὀφείλει ὑπὸ ἰδίᾳ αὐτῆς εὐθύνης νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας.

Μ Ε Ρ Ο Σ Η.

Συμπληρωτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 95.

Πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον, εὐρισκόμενον κατὰ τὴν θαλασσοπλοῖαν πλησίον πολεμικοῦ πλοίου εἴτε τοῦ Ἡμετέρου στόλου, εἴτε ξένης Δυνάμεως, ὀφείλει καὶ πρὶν φθάσῃ ἐντὸς βολῆς κανονίου νὰ ὑψόνῃ τὴν σημαίαν του.

Ἄρθρ. 96.

Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ ἐταν φθάσῃ πλοῖον ἑλλήν. πολεμικὸν εἰς τὸν λιμένα ὅπου εἶναι προσωρμισμένον.

Ἄρθρ. 97.

Τὰ ἐμπορικὰ ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ τὴν θαλασσοπλοῖαν ὀφείλουν νὰ ὑπακούωσιν εἰς πρώτην πρόσκλησιν τῶν πολεμικῶν, εἴτε ἡμετέρων, εἴτε πάσης φίλης Δυνάμεως, γινομένην διὰ σχληπγγος ἢ διὰ τουφεκισμοῦ, ἂν τὸ πλοῖον ᾖ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἢ διὰ καπνισμοῦ ἢ κρότου κανονίου, ἂν ᾖ εἰς μεγαλητέραν, καὶ νὰ πλησιάζωσιν εἰς αὐτὰ· πλησίον δὲ ὄντα ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, εἴτε ἐρωτώμενος εἴτε προσκαλούμενος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπακούῃ.

Ἄρθρ. 98.

Καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου ἑλληνικοῦ, διακρίνων μακρόθεν πλοῖον τοῦ Ἡμετέρου στόλου, καὶ γνωρίζων εἰδήσεις ἢ συμβάντα ἄξια λόγου, προπάντων δὲ ἂν ἀπήντησε πλοῖον ἢ πλοῖα ἐχθρικά, καταγωγικά (κουρσάρικα) ἢ πειρατικά, ὀφείλει νὰ πλησιάζῃ εἰς αὐτὸ καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν πλοίαρχον.

Ἄρθρ. 99.

Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ καὶ πρὸς πᾶν πολεμικὸν φίλης δυνάμεως, ἂν τυχὸν ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν πειρατὰς ἢ ἔμαθέ τι περὶ πειρατικοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 100.

Διὰ τὴν παράδοσιν τῶν προηγηθέντων δύο ἄρθρων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη αἰτία ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ συνεννοήσεως μετὰ τοὺς πειρατὰς, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 101.

Πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ δίδῃ ὅλην τὴν δυνατὴν βοήθειαν εἰς ἄλλο πλοῖον ὁποιονδήποτε κινδυνεῦον εἴτε κατὰ τὴν θαλασσοπλοῖαν, εἴτε ἐντὸς τοῦ λιμένος· ἂν ὡς ἐκ τῆς χορηγηθείσης βοηθείας προέκυψαν ζημίαι, ἢ δαπάναι, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ βοηθήσαντος πλοίου δικαιούται εἰς ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρ. 102.

Ἀπαραλλάκτως ὀφείλει νὰ συντρέχῃ μὲ πάντα τρόπον

Δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον, ὃ πλαρχὺς δὲν δύναται νὰ ἔχη ἐπὶ τοῦ πλοίου, πλειότερας τῶν τριάκοντα βολῶν.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ ἀνωτέρω τῶν 10 τόνων ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ φέρωσιν ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνια· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ 10, 30 τόνων τὸ πολὺ δύο, τὰ δὲ μεγαλύτερα τὸ πολὺ τέσσαρα, κατὰ τὴν χωρητικότητά καὶ τὸ μέγεθος ἐκάστου αὐτῶν· πρὸς δὲ, καὶ μικρὰ πυροβόλα καὶ ξίφη, μὴ ὑπερβαίνοντα ὅμως τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος.

Πεντήκοντα βολαὶ δι' ἕκαστον κανόνιον, καὶ τεσσαράκοντα δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον εἶναι ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐπιτρεπομένων πολεμικοῦ εἰς ἕκαστον πλοῖον ἀνωτέρως τῶν 10 τόνων χωρητικότητος.

Τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν κανονίων, καὶ τῶν λοιπῶν ὀπλῶν, σημειῦται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς.

Ἄρθρ. 6.

Πᾶσα παράβασις τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἄρθροις 4 καὶ 5 ὄρων τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ τὴν δήμευσιν τῶν ὀπλῶν πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ· ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην ὁ πλοίαρχος, ἡ ὁ κυβερνήτης, καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου ὀπλισμὸς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, κανονίζεται ἐκαστὸς διειδικῶν διαταγμάτων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 8.

Ἰδιοκτῆται Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀναγνωρίζονται μόνον·

α'. Ὅσοι ἐκπληρώσαντες τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 6 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 Ἡμετέρου διατάγματος, κατεγράφησαν ὡς τοιοῦτοι εἰς τὸ νηολόγιον τοῦ ἀρμοδίου λιμένος, καὶ εἰς τὸ ἐγγραφὸν τῆς ἰδιοκτησίας.

β'. Ὅσοι νομίμως κληρονομήσαντες ἢ ἀποκτήσαντες τακτικῶς πλοῖα, ἐφρόντισαν νὰ γενῇ εἰς τὸ ἀρμοδίον νηολόγιον ἢ ἀντικατάστασις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν καὶ νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἀνήκον νέον ἐγγραφὸν ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 9.

Οἱ ἰδιοκτῆται πάντος πλοίου ἔχουν μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσι τοὺς πλοίαρχους ἢ κυβερνήτας τῶν πλοίων τῶν· ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν οὐτοὺς ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀναγνωρίσθησαν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατωτέρω ὄρων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔλαβαν παρ' αὐτῆς διπλώματα ὡς ἱκανοὶ ν' ἀναδεχθῶσι πλοίαρχον μεγάλου, ἢ κυβερνήτην μικροῦ πλοίου.

Ἄρθρ. 10.

Ἐκαστος ἰδιοκτήτης εἶναι ὑποχρεωσ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποσκευῆς τοῦ πλοίου του, συμφώνως μὲ τὰ ὀρισθέντα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καὶ νὰ ἐπιφέρει τὰς ἐπισκευὰς αἱτνες· ἢ θελὼν θεωρηθῇ ἀναγκαῖα ἀπὸ τὰς ἀρμοδίους λιμενικῆς ἢ πρηνικῆς Ἀρχῆς ἐνεκα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ δοκιμασίας καὶ ἀναγνωρίσεως πλοίαρχων καὶ κυβερνητῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 11.

Οἱ διευθύνοντες πλοῖα β' κλάσεως ὀνομάζονται πλοίαρχοι, οἱ δὲ α', κυβερνήται.

Ἄρθρ. 12.

Μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς διὰ τῶν ἐπομένων ἄρθρων 17, 18, 19 καὶ 23 διδομένης προθεσμίας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, νὰ διευθύνῃ πλοῖον, ἂν δὲν ἔχη διπλῶμα πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἢ ἄδειαν τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς Ἀρχῆς, διὰ τὴν κυβέρνησιν μικροῦ πλοιαρίου.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ νὰ λάβῃ τις διπλῶμα κυβερνήτου πλοίου ἐμπορικοῦ, ἀπαιτεῖται·

α'. Νὰ ἔχη πλήρη εἰκοσιν ἔτη·

β'. Νὰ μετῇλθε τὴν ναυτιλίαν τρία ἔτη τουλάχιστον ἢ νὰ ἐγγραμμάτισεν, ἢ διευθύνῃς μικροῦ πλοίου ἐν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς β' τάξεως πολεμικοῦ πλοίου δύο ἔτη, καὶ νὰ ἐξεπλήρωσῃ τὰ καθήκοντά του τιμίως καὶ μὲ ἱκανότητα·

γ'. Ἐξεταζόμενος εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ ἀναγνωρισθῇ ἱκανὸς διὰ τὸ ὅποιον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἐπάγγελμα.

Ἄρθρ. 14.

Διὰ νὰ λάβῃ τις διπλῶμα πλοίαρχου ἐμπορικοῦ πλοίου ἀπαιτεῖται·

α'. Νὰ ἔχη πλήρη εἰκοσιδύο ἔτη·

β'. Νὰ μετῇλθε τὴν ναυτιλίαν τέσσαρα ἔτη τουλάχιστον, ἢ νὰ ἐγγραμμάτισῃ κυβερνήτης ὑπὲρ τὸ ἐν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου ἐπέκεινα τῶν 100 τόνων χωρητικότητος, τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς πρώτης τάξεως εἰς πολεμικὸν πλοῖον δύο ἔτη.

γ'. Ἐξεταζόμενος κατὰ τὸ πρακτικὸν καὶ τὸ θεωρητικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ ᾔδῃ ἀπογρώσας ἀποδείξεις ἱκανότητος, διὰ τὸ ὅποιον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἔργον.

Τὰ περὶ τῶν ἐξετάσεων θέλομεν κανονίσαι ἐπομένως, δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος· ἐωσοῦ δὲ γενῇ τοῦτο, αἱ ἐξετάσεις θέλουσι περιορίζεσθαι εἰς μόνον τὸ πρακτικὸν μέρος, κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θελεῖ δώσει εἰς τοὺς λιμεναρχούς.

Ἄρθρ. 15.

Ἐξαιροῦνται τῶν ὄρων τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 13 καὶ 14, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνωσιν ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξέτασιν, ἀφοῦ λάβωσιν ἐντίμωσιν τὴν παραίτησιν των, ἢ ἄδειαν ἀπουσίας μὲ εἰδικὴν ἐγκρίσιν ν' ἀναδεχθῶσι τοιαύτην διεύθυνσιν.

Ἄρθρ. 16.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς ὁρους τῶν §§. Α. Β. Γ. τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14, ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοῖα α', ἢ β' κλάσεως· ἀρκεῖ νὰ παρουσιάσωσι περὶ

καὶ εἰς τὴν διάσωσιν ἀνθρώπων κινδυνευόντων νὰ πνι-
θῶσιν.

Ἄρθρ. 103.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν εἰς τὰ προηγηθέντα δύο
ἄρθρα διαλαμβανόμενων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐν-
τάσσεται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, καὶ ἂν ἀπο-
δειχθῇ ἐξ ἀμελείας αἰτίας, ἢ τοῦ ναυαγίου τοῦ πλοίου
τῆς ἀπωλείας ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους ἠδύνατο νὰ
σώσῃ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθ. 104.

Ἐὰν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ἀπαντήσῃ ἢ ἀνακα-
λύψῃ πλοῖον πειρατικόν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφεί-
λει νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως εἰς συμβούλιον τὸν ναύκληρον
καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη ἔχοντας ναύτας τοῦ πληρώ-
ματος, καθὼς καὶ τοὺς παρόντας ἰδιοκτῆτας τοῦ πλοίου,
καὶ τοὺς συμμετόχους τοῦ φορτίου, καὶ νὰ συσκεφθῇ μετ'
αὐτῶν περὶ τῶν μέσων τῆς ἀντιστάσεως.

Ἄν κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας, ἡ δύναμις
τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοῦ πειρατικοῦ,
ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐξακολουθῶν τὸν πλοῦν, ὀφεί-
λει νὰ ᾔσῃ προσεκτικὸς καὶ ἕτοιμος κατὰ πάντα εἰς
ἀντίκρουσιν τῆς ἐπιθέσεως· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ δύναμις
τοῦ πειρατικοῦ πλοίου γνωρισθῇ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἐμπο-
ρικοῦ, ὅχι μόνον ὀφείλει νὰ σπεύσῃ νὰ ἀπομακρυνθῇ με-
τὰ πάντα τρόπον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦν νὰ δώσῃ εἶδη-
σιν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσῃ, καὶ προ-
σορμιζόμενος εἰς πρῶτον λιμένα ἢ ἄλλο μέρος νὰ εἰδο-
ποιήσῃ ἀμέσως τὰς Ἀρχάς.

Δι' ἀμφοτέρας τὰς εἰς τὸν προηγηθέντα παράγραφον
περιπτώσεις, γίνεται λεπτομερὴς ἐκθεσις πρακτικῶν, καὶ
μνεία αὐτῶν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ πλοίαρχος ἢ
κυβερνήτης, ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰ-
μὲν ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐξ ἀμελείας ὑποβάλλεται εἰς
εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν· ἐν δὲ ὑποτροπῇ
στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του. Ἄν δὲ ἀποδειχθῇ

παραβάτης ἐκ προθέσεως καὶ διὰ προὑπάρχουσιν συνεν-
νόησιν μετὰ τῶν πειρατῶν, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους
τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 105.

Ὅταν δύο πλοῖα ἀπαντηθῶσιν ἐρχόμενα ἀπεναντίως
καὶ ἀμφιδάλλουν ποῖον τῶν δύο θέλει διαβεῖ πρὸς τὸν
ἄνεμον, τότε πλέει ἕκαστον αὐτῶν πρὸς δεξιά.

Οἱ παραβάται πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται καθυποβάλ-
λονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, αἵτινες ἤθελον
ἐπισυμβῇ ἐκ τούτου εἰς τὸ συγκρουσθὲν πλοῖον.

Ἄρθρ. 106.

Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπί-
σκεψιν τῶν πολεμικῶν τοῦ Ἡμετέρου ναυτικοῦ, καὶ ὀφεί-
λει νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ ὅλα τὰ κατὰ
τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος ἔγγραφα, ἂν
ζητηθῶσιν ἀπὸ αὐτόν.

Ἄρθρ. 107.

Πᾶν ἐμπορικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον, ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀντί-
τυπον τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Νο-
εμβρίου 1836 περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, καθὼς ἐπίσης
καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 108.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
θέλει φροντίσῃ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς
κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ ἀκριβῶς τὸ παρὸν διάταγ-
μα· οἱ εἰς τὸ ὁποῖον περιεχόμενοι ὁρισμοὶ τῆς πολιτικῆς
καὶ ποιν. δικονομίας λαμβάνουν ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτεραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΕ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

αρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ σημειώτῃ ἀμέσως τοῦτο εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιόν του.

Καὶ εἰμὲν εἶναι εἰς λιμένα τοῦ Βασιλείου, εἰδοποιεῖ τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν, εἰδὲ εἰς ξένον, τὴν προξενικὴν, διὰ νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα καὶ συλληφθῶσιν οἱ δραπεταί.

Ὅστις δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν φανερώσῃ ἐντὸς τῶν 24 ὥρων τὴν συμβᾶσαν δραπετεύσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρις 100 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 43.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δέχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου του, ὡς εἰς ἄσυλον, ἀνθρώπους καταδιωκομένους ἀπὸ τὰ τοπικὰ δικαστήρια, ναύτην ἢ ναύτας, δραπετεύσαντας ἀπὸ Ἑλληνικῶν ἢ ἀλλοθινῶν πλοίων, ἢ ἐπὶ βίας ἀνευ τακτικῶν διαταγῶν καὶ χωρὶς νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνόματά των εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως. Εἰς πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποιν. νόμου. Διὰ πᾶσαν δὲ πρᾶξιν, περὶ ἧς ὁ νόμος οὗτος δὲν προεἶδεν, ἐπιβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμ. κατ' ἀρροτέρας δὲ τὰς περιστάσεις, σερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 1 ἕως 3 ἔτη.

Ἄρθρ. 44.

Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς υἱείας τοῦ πληρώματος. Ἐπομένως προσέχει πάντοτε διὰ νὰ ᾖ τὰ τρόφιμα καλῆς ποιότητος· νὰ καθαρίζεται καὶ νὰ πλύνεται τὸ ὑπὸ τὸ κατάστρωμα προσδιωρισμένον διὰ κατοικίαν τῶν ναυτῶν μέρος· νὰ πλύνωνται εἰς ῥητὰς ἡμέρας τὰ ἐνδύματα· νὰ καταβάλλεται ἄκρα ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσούντων, ἢ τῶν ἐκ περιστάσεως τραυματισθέντων· διὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα ταύτην περίστασιν ὀφείλουν οἱ πλοίαρχοι νὰ ἔχωσιν ὅσον τὸ δυνατόν, ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὰ ἀπλούστερα καὶ εὐχρηστότερα τῶν ἰατρικῶν.

Ἄρθρ. 45.

Ἄν εἰς ἢ πολλοὶ ναῦται ἀσθενήσωσι βαρέως κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται ὄχι μόνον πρέπει νὰ τοὺς ἀποβιβάσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἀλλὰ ἢ θέλων εὐρεθῇ πλησίον εἰς μέρος ὅπου ὑπάρχουν νοσοκομεῖα ἢ ἰατροὶ, ἀλλὰ καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν δαπάνην διὰ τὴν τροφὴν των, μέχρι τῆς ἐνδεχομένης ἐπιστροφῆς των ἐπὶ τοῦ πλοίου (ἂν τοῦτο συγχωρηθῇ) ἢ τῆς ἐπανόδου των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν ἀποβιβάσθωσιν ἐπὶ ἀλλοδαπῆς· πάντοτε δὲ ἀπαιτεῖται, ἂν μὲν ἡ ἀποβίβασις γίνεται ἐντὸς τοῦ κράτους, ἢ σύμπραξις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἂν δὲ ἐκτὸς, ἢ τῆς προξενικῆς, καὶ ἐν ἀλλείψει τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας γίνεται ἡ συμφωνία, καὶ παρακατατίθενται τὰ χρήματα, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς μόνον τὸν σκοπὸν, δίδον ἐδόθησαν. Ἡ πρᾶξις αὕτη σημειοῦται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν συμπράξαν Ἀρχὴν· ἡ δὲ ἑκάστη ναύτην ἡμερῶσις τρο-

φή, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος λογίζεται πρὸς 50 λεπτά, ἐκτὸς δὲ πρὸς 60.

Ἄρθρ. 46.

Ἄν εἰς ἢ πλείότεροι ναῦται ἢ ἐπιβάται ἀποθάνωσι κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, εἰμὲν τὸ πλοῖον εἶναι πλησίον τῆς ξηρᾶς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ εἰδοποιήτῃ τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, καὶ συνεννοούμενος μετ' αὐτῆς, νὰ φροντίζῃ τὰ περὶ τῆς κηδείας, φυλλαττομένων τῶν περὶ υἱείας διατάξεων. Ἐὰν δὲ εἰς τὸ πλοῖον, ἢ ἂν αἱ υἱειονομικαὶ διατάξεις ἀπαγορεύωσι τὴν ἀποβίβασιν καὶ τὴν ἐνταφίαν, διατάττει νὰ βιηθῇ ὁ νεκρὸς εἰς σκάκον μὲ πέτραις, ἢ ἔρμα ἱκανῆς βαρύτητος, ὥστε νὰ βυθισθῇ ῥιπτόμενος εἰς τὴν θάλασσαν. Οὕτως ἡ ἐνταφίσις, ὅτε ἡ βύθισις ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ, πρὶν πορέλθωσιν 24 ὥραι μετὰ τὴν ἀποβίβασιν.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἑκθεσιν τοῦ συμβάντος μετὰ τὴν ἐνδεχομένην λεπτομέρειαν, νὰ φανερώσῃ ὅσον ἔνεστι τὸ εἶδος, τὴν διάρκειαν, καὶ τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, τὴν κατάστασιν τοῦ πληρώματος μετὰ τὸν θάνατον, τὴν ἡμέραν, καὶ ὥραν τοῦ θανάτου, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τρόπον καὶ τὸ μέρος τῆς κηδείας, ἢ τῆς βύθισεως. Ἡ ἑκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ αὐτὸν, ἀπὸ τὸν ναυκλῆρον, καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐξεύροντας νὰ γράφωσιν ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ γίνεται μνηεὶς αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει, ἢ ἐνταφίσις τοῦ νεκροῦ εἰς ἔρημον μέρος ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει καμμίς Ἀρχὴ διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῆς ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης· εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἡ βύθισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὐρεθῇ πλησίον ξηρᾶς ἔρημου.

Δι' ἐκάστην παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ τούτου, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ αἰτία ἄλλης κατιγροῖας κατ' αὐτοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν καὶ ὑπερεῖται τοῦ διπλώματος αὐτοῦ ἀπὸ ἑνὸς ἕως τριῶν ἔτη.

Ἄρθρ. 47.

Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον ναύτου ἢ ἐπιβάτου, συμβάντος κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης μετὰ τοῦ ναυκλήρου, δύο ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ πληρώματος, καὶ ἑξ ἑξ ὅρων δύο ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος, νὰ ἐμβάλῃ αὐτὰ εἰς κιβώτια ἢ σάκκους ἐνώπιον τοῦ πληρώματος καὶ νὰ τὰ σφραγίσῃ.

Τῆς πράξεως ταύτης γίνεται ἑκθεσις ἰδιαιτέρως περιέχουσα τὸν κατάλογον τῶν πραγμάτων, ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς προμνημονευθέντας καὶ ἀφ' ὅσους ἄλλους ἡξεύρουν νὰ γράφωσι, καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου. Τὰ δὲ πράγματα φυλάττονται διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν, ἢ κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς ἑγγραφὸν εἰς τοὺς ἀναγνωρισθησομένους κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους αὐτοῦ.

Ἄν δὲ εὐρίσκωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου συγγενεῖς τοῦ ἀπο-

του παρόντος άνευ τῆς ἀδείας του. Δι' ἐκάστην πράξασιν ἀνάκληρος, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται, ἐάν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προέκυψε ζημία, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

Ἄρθρ. 84.

Θέλομεν διατάξει ἐπομένως τὰ περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ δοκιμασίας τῶν ναυκλήρων. Ἐν τούτῳ ἔξ μῆνας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ὀφείλουν οἱ ναύκληροι πλοίων ἀνωτέρως τῶν 200 τόνων χωρητικότητος, νὰ ἔχωσι τὰ διὰ τοῦς κυβερνήτης ἀπαιτούμενα, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ παρόντος διατάγματος.

ΜΕΡΟΣ Ζ΄.

Ἰδιαίτερα καθήκοντα τῶν λιμενικῶν καὶ προξενικῶν Ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν προσαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 85.

Ἐωσὺ κανονισθῶσι δι' ἰδιαίτερου διατάγματος τὰ περὶ τῆς καταγραφῆς τῶν ναυτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον ἐκάστου λιμένος, αἱ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ μέλλουσαι νὰ δώσωσιν εἰς ναύτας κατ' αἵτησιν των τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένην ἀπόδειξιν, ὀφείλουν νὰ ἐξετάζωσι προηγουμένως καὶ νὰ πληροφοροῦνται ἀκριβῶς εἰς ποῖα πλοῖα ὑπῆρξεν, καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα, ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή των ἐπ' αὐτῶν, ἀνφέρωσιν ἀδείας ἀναχωρήσεως τῶν πλοίαρχων ἢ κυβερνητῶν τῶν πλοίων ἐκείνων ἢ εἰς ἔλλειψιν τοιούτων ἀδειῶν, ἀν ἔχωσι μαρτυρίας, ὅτι ἐτελείωσεν ἡ προθεσμία τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας των ἐπὶ τοῦ τελευταίου πλοίου, καὶ τέλος ἀν δὲν ὑπάρχῃ ἀγωγή κατ' αὐτῶν καὶ τούτων δοθέντων τότε μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Ἀρχὰς ταύτας νὰ ἐκδίδωσι τὴν αἰτουμένην ἀπόδειξιν.

Ἄρθρ. 86.

Τὰς αὐτὰς πληροφορίες ὀφείλουν νὰ πορίζωνται καὶ αἱ προξενικαὶ Ἀρχαί, ὡς αἱ παρουσιάζονται ναῦται, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε ἀλλοεθνεῖς, ζητοῦντες νὰ συμφωνηθῶσιν εἰς Ἑλληνικὸν πλοῖον.

Ἄρθρ. 87.

Ὅσῳ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης παρουσιάζει εἴτε ὅλον τὸ πλήρωμα εἴτε μέρος αὐτοῦ διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, αἱ προξενικαὶ ἢ λιμενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν, χωρὶς ἄλλως νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πληρώματος γινομένης συμφωνίας, νὰ ζητῶσι τὸ συμφωνητικὸν τῆς μισθοτροφοδοσίας τοῦ πληρώματος, ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης συμβάσεως μεταξὺ τοῦ καὶ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ τὸ ἀναγινώσκωσιν εἰς ἐπὶ ἄκρον ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν, καὶ τοῦτο μὲν νὰ κρατῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖά των, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἀν ὑπάρχωσι πλείονερα συμφωνητικά. Ἀν δὲ τὸ συμφωνητικὸν ἐγένεν ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, ἢ δημοσίου συμβολαιογράφου, τότε τὸ μὲν πρωτότυπον ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ λιμενάρχην ἐπι-

τρέπεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην· ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ, ἀποτίθεται εἰς τὸ λιμενικὸν ἢ προξενικὸν Ἀρχεῖον.

Ἄρθρ. 88.

Ἀλλ' εἴτε ὑπάρχει εἴτε μὴ ἰδιαίτερον συμφωνητικὸν μισθοτροφοδοσίας, ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε συμβάσεως μεταξὺ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος ἢ προξενικῆ ἢ λιμενικῆ Ἀρχῆς, ὀφείλει πληροφορομένη περὶ τοῦ μισθοῦ ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε ὑπαρχουσῶν συμφωνιῶν νὰ σημειῶι εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μισθὸν ἀντικρὺ τοῦ ὀνόματος τοῦ λαμβάνοντος αὐτόν· τὰς δὲ ἄλλας συμφωνίας καταχωρεῖ εἰς τὰ κενὰ μέρη τοῦ ναυτολογίου, τὸ ὁποῖον ἐπιθεωροῦσα παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, κρατοῦσα ὁμως πάντοτε ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖά της.

Ἄρθρ. 89.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς ἢ λιμενικὰς Ἀρχὰς νὰ ὑποχρεώσωσι τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀνανεῶι τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολουθούσας περιστάσεις·

α'. Ὅταν τελειώσας τὸν πλοῦν καὶ μέλλων νὰ πλεύσῃ ἐκ νέου ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας· θέλην ἢ ἀντικαταστήσῃ τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος·

β'. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τόπος, κενὸς διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιθεώρησιν τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν·

γ'. Ὅσῳς πρόκειται λόγος ἀλλαγῆς τοῦ πληρώματος.

Ἄρθρ. 90.

Εἰς τὰς κατὰ τῶν ἄρθρ. 45, 47 καὶ 48 τοῦ παρόντος διατάγματος προβλεπομένας περιστάσεις, αἱ λιμενικαὶ ἢ προξενικαὶ Ἀρχαὶ παραλαμβάνουσιν τὴν περιουσίαν τῶν ἀποθανόντων ἢ δραπετευσάντων ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, ὅχι μόνον ὀφείλουν νὰ ἐξακριβώσωσι μήπως ὑπεξήρθησαν ἢ ἐσφετερίσθησαν πράγματα, ἢ μήπως ἐγένεν ὁποιαδήποτε παράβασις τῶν διατεταγμένων, καὶ νὰ φροντίζωσι τὴν τακτικὴν σύστασιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων· ἀλλ' αἱ μὲν λιμενικαὶ ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν περιουσίαν γινομένης τῆς κατὰ τὸν νόμον πράξεως, εἰδοποιῶσαι συγχρόνως καὶ τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας· αἱ δὲ προξενικαὶ ἢ ἀναφέρονται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Γραμμικεῖαν ταύτην, πέμπουσιν ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων διὰ νὰ ἐνεργῇ αὕτη τὰ περαιτέρω.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς Ἀρχὰς ἀντὶ τῶν εἰδῶν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος ὑπόκεινται εἰς φθορὰν, ἀφοῦ καταστρώσωσι καὶ υπογράψωσιν ἐπίσημον περὶ τούτου πράξιν, νὰ ἐκθέτωσιν αὐτὰ εἰς δημοπρασίαν, καὶ νὰ παρακαταθέτωσι τὰ χρήματα εἰς τὸ Ἀρχεῖον αὐτῶν· ὀφείλουν δὲ νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ πέμπωσιν ἀντίγραφον τῆς πράξεως.

Ἄρθρ. 91.

Αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, οἵτινες

ἢ τῶν ἐπιβατῶν, νὰ λαμβάνη ὑποινδῆποτε κοινωνίαν μετὰ τὴν ξηρὰν ἢ μετὰ ἄλλα πλοῖα· πρὸς πλειοτέραν δὲ διάκρισιν ὀφείλει νὰ ὑψῶν ὡς σημεῖον ἐφ' ἐνὸς τῶν ἰσῶν σημαίαν κυτρίνου χρώματος.

Ἄρθρ. 56.

Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἐξελέγχεται ὅτι παρέβη εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐξ ἀμελείας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ ὅτι δὲν ὡμολόγησε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς Ἀρχάς, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματός του καὶ ὑποβάλλεται συγχρόνως εἰς τὰς ὀριζομένας παρὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινάς.

Ἄρθρ. 57.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ προηγμένα ἄρθρα 54 καὶ 55, καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ πλοίου πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει πρὸ τῶν 24 ὥρων μετὰ τὴν ἀφίξίν του, νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ ἐὰν εὑρίσκεται εἰς ξένον λιμένα εἰς τὴν Προξενικὴν Ἀρχὴν καὶ,

α) Νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον προσορμίσσεώς του, ἐὰν αὕτη ἔγινε κατὰ περίστασιν καὶ δὲν θέλῃ διαρκέσει πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων.

Ἐὰν δὲ μείνῃ, εἰ καὶ ἐκ περιστάσεως προσωρμισμένος ἐπέκεινα τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, νὰ παρουσιάζῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὸ ναυτολόγιόν του.

Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις ὀφείλει ν' ἀποκρίνεται ἀκριβῶς εἰς ὅλας τὰς παρὰ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς ἀποτεινομένας εἰς αὐτὸν ἐρωτήσεις, ὡμολογῶν ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐξομολόγησίν του, ἐὰν ζητηθῇ.

β'. Ἄν ὁ λιμὴν ἦναι ὁ πρὸς ὃν διευθύνετο, καὶ μέλλῃ νὰ διαμείνῃ εἰς αὐτὸν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν κατέπλευσε, νὰ ἐκθέτῃ λεπτομερῶς ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς Ἀρχῆς·

1. Τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του·

2. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου, τὴν χωρητικότητά του, καὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ εἶδη τοῦ φορτίου·

3. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς τοῦ ἰδιοκτητοῦ, τῶν φορτωτῶν, καὶ προσέτι τῶν ἀσφαλιστῶν. (ἂν οἱ τελευταῖοι αὗτοι ἦναι γνωστοὶ εἰς αὐτόν).

4. Τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον, καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ἐφορτώθη·

5. Τὴν διεύθυνσιν τοῦ δρόμου μέχρι τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται λιμένας, τὰς διαφόρους τοχὸν προσορμίσεις του εἰς ἄλλους λιμένας, καὶ τὰ αἷτια αὐτῶν.

6. Ὅλα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν ἐπιζήμια συμβάντα·

7. Τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφίμων εἴτε τῶν εἰδῶν τῆς ἀποσκευῆς, τὸ δηλωτικὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφῶν, τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ ἐνεργήσῃ καθὼς καὶ ποῦ ἐπώλησε τὸ φορτίον.

8. Ὅτι ἀνεκάλυψεν ἢ ἀπάντησε κατὰ τὸν πλοῦν,

οἷον ὑφ' ἑλούς ἀγνώστους, ναυάγια, στόλους, πλοῖα πολεμικὰ ἢ ἐμπορικά, πειρατικὰ ἢ ὑποπτα, καὶ πᾶν ἄλλο λόγου ἄξιον ἀπάντημα ἢ ἀκουσμα.

Τὴν ἐκθετὴν τοῦ ταύτην ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ καὶ νὰ ἰδῇ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, λαμβάνων ἀντίγραφον αὐτῆς ἐτικυρωμένον πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἐκθέσεώς του πρέπει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν εἰρημένην λιμενικὴν Ἀρχὴν·

1. Ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος διατάγματος·

2. Τὸ ναυλωτικὸν καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ φορτίου, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθη ἢ ἐφορτώθῃ παρ' ἄλλων·

3. Τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς·

4. Τὰς ἰδιαιτέρας ἐκθέσεις πρακτικῶν, τὰς ὁποίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος, ὀφείλει νὰ συντάττῃ εἰς διαφόρους περιστάσεις κινδύνου, ζημιῶν, δραπτεύσεως ναυτῶν, θανάτου, ἀναγκάων προβλέψεων, πωλήσεων, δανείων κτλ.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα παρατηρηθέντα καὶ θεωρηθέντα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν πλοίαρχον πρὸ τῆς ἀποδημίας του.

Ἄρθρ. 58.

Ὅταν ἐλλειψομένης ὄντος τοῦ πλοίου συμβῶσιν ἐριδες μετὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, καὶ τοῦ πληρώματος, οὗτος ὀφείλει, ἐὰν μὲν εἰσέλθῃ εἰς λιμένα Ἑλληνικόν, νὰ διευθυνθῇ ἄνευ ἀνβολῆς εἰς τὴν λιμενικὴν Ἀρχὴν, ἐὰν δὲ εἰς ξένον, εἰς τὴν προξενικὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν σύμπραξίν της εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 59.

Αὐτὰ ταῦτα ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ·

α'. Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἐριδος ἢ συγκρούσεως μετὰ τοῦ πληρώματος τοῦ ὁποίου διευθύνει πλοῖον καὶ ἄλλου εἴτε Ἑλληνικοῦ, εἴτε ἀλλοθenoῦς, ἂν αἱ ἴδιαι αὐτοῦ προσπάθειαι δὲν ἀρκέσωσιν εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὴν ἡσυχίαν·

β'. Εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περιφρόνησιν ἢ ἐξύβρισιν τῆς σημαίας τοῦ πλοίου·

γ'. Εἰς πᾶσαν ἐριδα μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ναυλωτῶν, φορτωτῶν, ἢ ἀγοραστῶν τοῦ φορτίου, διὰ τὴν συμβιβάζεται ἢ ὑπόθεσις, εἰ δυνατόν, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 60.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχὴν, τοῦ μέρους, ὅπου εἶναι προσωρμισμένος, τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου, καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν τοῦ πληρώματος, ὅταν κριθῇ ἀναγκαῖον καὶ ζητηθῇ ἀπὸ αὐτῆν.

Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖται ὡς ἐνοχος κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς Ἀρχάς εὐπειθείας. Τιμωρεῖται κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου (βιβλ. β'. κεφ. ε'.) καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 3 ἕως 5 ἔτη.

τούτου ἔγγραφον ἐπίσημον τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ λιμένα εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν, καὶ λαμβάνουν δικαιοματικὰ τὸ δίπλωμα.

Ἐξαιρούνται καὶ ὅσοι διεύθυναν ἢ διευθύνουν ἤδη πλοία κατώτερα τῶν πέντε τόνων, ἀπὸ τῶν υποχρεώσεων τὰς ὁποίας ὑπόκεινται κατὰ τὸ ἄρθρ. 23 τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρ. 17.

Ἐκαστος θέλων νὰ γενῇ εἰς τὸ ἐξῆς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ ναυτικοῦ τμήματος, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν διαμονήν του, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν του.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην πρέπει νὰ φανερώνεται καθαρῶς:

α'. Τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ αἰτούντος τὸ δίπλωμα.

β'. Ἡ ἡλικία, ἡ πατρίς, καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του.

γ'. Ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας μετέρχεται τὴν ναυτιλίαν.

δ'. Τὰ ὀνόματα καὶ τὸ εἶδος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρετήσῃ τὰ ὀνόματα τῶν πλοιάρχων αὐτῶν ἢ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ βαθμὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐν ἑκάστῳ τῶν ρηθέντων πλοίων.

Δι' ἑκάστην τῶν περιβάσεων τούτων, ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ ἀποδείξεις ἐπικυρωμένας ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίαις Ἀρχάς.

Ἄρθρ. 18.

Ὅλοι οἱ διευθύναντες ἢ διευθύνοντες ἤδη πλοῖα, α. καὶ β'. κλάσεως, ὀφείλουν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, εἰν εὐρίσκονται εἰς τὸ τμήμα τῆς διαμονῆς των, ἢ ἐντὸς ἐξ μηνῶν, εἰν εἰς ἕτερον τμήμα τοῦ Βασιλείου, νὰ καθυποβάλωσι, τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν, συνάπτοντες καὶ πρὸς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπίσημον ἔγγραφον διὰ νὰ λάβωσι τὸ δίπλωμα των.

Ἄρθρ. 19.

Διὰ τοὺς πλοιάρχους καὶ τοὺς κυβερνήτας ἐμπορικῶν πλοίων, τοὺς ὄντας ἐκτὸς τοῦ κράτους κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, ἢ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίᾳ ὀρεγεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οὗτοι φθάσωσιν εἰς πρῶτον Ἑλληνικὸν λιμένα.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ λιμενικὴ Ἀρχὴ λαμβάνουσα τὴν ἔκθεσιν, καὶ πληροφορομένη περὶ τῆς ἀκριβοείας τῶν ἐν αὐτῇ, προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ τὰ ναυτικά γνώσεων τοῦ ἀναφερομένου, κατὰ τὰς περὶ ἐξετάσεων γενικὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς της.

Ἄρθρ. 21.

Εἰν ἡ γνωμοδότησις τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς ἦναι σύμφωνος μετὰ τὴν οἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, εἰν αὕτη ἀφορὰ τὴν ἔκθεσιν διπλώματος κυβερνήτου ἐμπορικῶν πλοίων,

ἢ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἐκδίδει ἀπ' εὐθείας αὐτὸ, φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γραμματέως, καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας· εἰδὲ ἀφορὰ τὴν ἔκθεσιν διπλώματος πλοίαρχου, καθυποβάλλεται δι' ἀναφορὰς τῆς ἰδίας Γραμματείας εἰς τὴν Ἡμετέραν ἔγκρισιν μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκδίδεται τὸ δίπλωμα.

Ἄρθρ. 22.

Τὰ διπλώματα πέμπονται εἰς τοὺς ἀρμοδίους λιμενάρχας, οἵτινες προτυπογράφουντες καὶ καταχωροῦντες αὐτὰ εἰς τὸ πρωτόκλῃον, τὰ διευθύνουν εἰς τὴν τελωνικὴν Ἀρχὴν τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτοὺς, λαμβανόμενων δι' ἑκαστον μὲν δίπλωμα πλοίαρχου, δραχμ. δέκα, δι' ἑκαστον δὲ κυβερνήτου δραχμ. ἑξ.

Τὰ δικαιώματα ταῦτα παραχωροῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρ. 23.

Οἱ ὁρίσμοι τῶν ἄρθρων 13 καὶ 17 τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς κυβερνήτας μικρῶν πλοιαρίων κατωτέρως τῶν 5 τόνων χωρητικότητος.

Οὗτοι ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται μόνον ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς Ἀρχῆς, καὶ ν' ἀποδεικνύωσι δι' ἐγνωσμένων μαρτύρων ὅτι μετῆλθον δύο ἔτη τὴν ἀλιείαν, ἢ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ὅτι ἔχουν τὴν εἰς τοῦτο ἀπαιτούμενην ἱκανότητα, διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν νὰ κυβερνώσιν. Ἡ ἄδεια αὕτη ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀρχὴν, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λιμένος καὶ παραδίδεται εἰς ὃν τινα ἀνήκει, ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος δύο δραχμῶν κατατιθεμένων ἐπίσης εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει διὰ βίου· ὡς πρὸς τοὺς κυβερνήτانتας, ἢ κυβερνῶντας ἤδη τοιαῦτα πλοία ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 18.

Ἄρθρ. 24.

Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὰς ἐπὶ τῶν λιμένων Ἀρχάς, νὰ δίδωσι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 23, ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς παῖδας ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν, καὶ ἂν ἄλλως οὗτοι προκατετάχθησαν ὡς ναῦται γ'. τάξεως, ἐπὶ πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων.

Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀρχῆς, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς μετὰ πρόστιμον 25, μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν κανονισμὸς, κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρ. 25.

Ὅστις μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17, 18, 19 καὶ 23, προθεσμιῶν εὐρεθῇ μετερχόμενος τὸ ἔργον πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου ἀνεῦ διπλώματος ἢ ἀδείας, εἰμὲν διευθύνῃ μικρὸν πλοίαριον κατωτέρας τῶν πέντε τόνων χωρητικότητος, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δέκα, μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, εἰδὲ κυβερνᾷ πλοῖον πρώτης κλάσεως, εἰς πρόστιμον πενήκοντα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν.

Άρθρ. 70.

Όσοι ἐκ τοῦ πληρώματος μετέχουν τοῦ φορτίου, δὲν ἔχουν τὴν ἀδειαν ἄνευ συγκαταθέσεως τῶν συμμετόχων νὰ φέρωσι καὶ ἰδιαιτέρα ἐμπορίας εἶδη εἰς τὸ πλοῖον· ἂν δὲ ἀνακαλυφῶσιν ἐμπορευόμενοι, τὰ εἶδη ταῦτα θεωροῦνται ὡς κοινὰ τῶν συμμετόχων τοῦ φορτίου καὶ διανέμονται μεταξὺ αὐτῶν.

Άρθρ. 71.

Άρτου ἄπαξ συγκαταθέντες καταγραφῶσιν εἰς τὸ ναυτολόγιον, οἱ ναῦται ὀφείλουν νὰ παρουσιασθῶσι τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν εἰς τὸν ὁρισμένον τόπον, διὰ νὰ ἐπιδικάσωσι τὰ πρόφιστα, τὸ φορτίον, καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον τοῦ πλοίου, καὶ ν' ἀναχωρήσωσι μὲ αὐτό.

Άρθρ. 72.

Οἱ ναύκληροι, οἱ ναῦται καὶ ὅλοι ἐν γένει τοῦ πληρώματος ὀφείλουν τελείαν εὐπείθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, αἵτινες ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ τοῦ πλοῦς.

Άρθρ. 73.

Ἐάν τις ἐκ τοῦ πληρώματος ἔχῃσι παράπονα κατὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου, ἢ διὰ τὸν ἀνοίκειον καὶ ἀνὴρ πρὸς τὸν αὐστηρὸν τρόπον τοῦ, ἢ διὰ στέργειν μισθῶν ἢ τῆς προσδιορισμένης τροφῆς, δύνανται ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἡμερικὴν ἢ προξενικὴν Ἀρχήν, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἱκανοποιήσιν· ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς αὐτοὺς ἐκτελεσθῆναι πονὴρὰ πράξεις κατὰ τῆς ὀφειλομένης εὐπείθειας ν' ἀνερνηθῶσιν ἐν ὅσῳ δικρύνουν ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τοῦ πλοίαρχου κατὰ τὸ προκηθέν ἄρθρον 72. Ἄν δὲ θιγῶσιν νὰ ἱκανοποιηθῶσι μένοι, ἐνάγονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀποδειχθέντες ἐνοχοί, ὑποβάλλονται εἰς τὰς κατὰ τὸν νόμον ποινάς.

Οἱ συμφωνηθέντες εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, καὶ καταγραφέντες εἰς τὸ ναυτολόγιον αὐτοῦ ναῦται, δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσι πρὸ τῆς προθεσμίας· ὡς πρὸς τὴν λήξιν ταύτης, εἴαν ἡ συμφωνία ᾗται δι' ἑνὸς μόνου διάπλου, καθὼς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀπορῶντος τὰς μεταξὺ τῶν πλοίαρχων ἢ κυβερνητῶν συμφωνίας, ἰσχύουν οἱ ὅροι τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, καθόσον δὲν προεῖδεν ἰδιαιτέρως περὶ αὐτῶν τὸ παρὸν διάταγμα.

Άρθρ. 75.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ναύτην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ εἰς ἀπουσίαν αὐτῶν, τοῦ ναύκληρου.

Ἡ πειθαρχία τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἐπὶ τὸν πλοίαρχον κατὰ τοὺς ὅρους ὑπὸ στοιχ. α ἀριθ. 40 τοῦ παρὸντος διατάγματος· ἐν τρίτῃ δὲ ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν καὶ λαμβάνων τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποβάλλῃ τὸν ναύτην.

Άρθρ. 76.

Ὁ ἐξελθὼν τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας ναύτης καὶ μὴ ἐπιστρέψας ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, θεωρεῖται ὡς δραπέτης.

Άρθρ. 77.

Ναῦται δραπετεύσαντες πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ διάπλου καὶ συλλαμβανόμενοι ὅπου εὐρεθῶσιν, ὑποχρεοῦνται κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν εἰς ἑνὸς τῶν δύο· ἢ ἂν τὸ πλοῖον τῶν δὲν ἀπέπλευσε καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ δεχθῇ αὐτοὺς, νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ νὰ ὑπηρετήσωσι δι' ὅσον ἐσυμφωνήθησαν προθεσμίαν, λαμβάνοντες δι' ἑνὸς μῆνα τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ τῶν ἢ μόνον τὰ δύο τρίτα τοῦ μεριδίου, ἂν ᾗται μὲ μερίδιον, ἢ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὸν Β. ναῦσταθμον ἑνὸς μῆνα.

Άρθρ. 78.

Ἄν ναῦται δραπετεύσωσι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦς ὅχι μόνον ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μισθῶ ὅσους ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὐρίσκεται εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐσυλλήφθησαν, καὶ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ τοὺς παραλάβῃ, νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸν Β. ναῦσταθμον διὰ νὰ ὑπηρετήσωσιν ἀμισθὶ τρεῖς μῆνας.

Άρθρ. 79.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ναύτας, νὰ διαθέτωσιν εἴτε δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, εἴτε πρὸς χρῆσιν ἄλλων τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφῆς, τὸν οἶνον, ἢ ἄλλο πνευματώδες ποτὸν, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν τροφῶν.

Πᾶσα παράβασις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην.

Άρθρ. 80.

Ἄν ναύτης διορισμένος εἰς φυλακὴν νυκτὸς εὐρεθῇ κοιμώμενος, διὰ πρώτην μὲν καὶ δευτέραν φορὰν, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἀπὸ τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην· ἀλλ' ἐν ὑποτροπῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, ἔχει τὸ δικαίωμα, συναινέσει καὶ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ν' ἀποβάλλῃ αὐτόν.

Άρθρ. 81.

Εἰς πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου, τὸ αἷτιον ἢ τὰ αἷτια τῆς ἀποβολῆς του σημειοῦνται εἰς τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ ναυκλήρων.

Άρθρ. 81.

Οἱ ναύκληροι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διαφέρουν τοῦ λοιποῦ πληρώματος, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐκλέγων αὐτοὺς ὡς ἐμπειροτέρους καὶ ἀξιῶν· ἐμπιστοσύνης τοὺς διορίζει ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν τοῦ πληρώματος, καὶ φύλακας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐπομένων ἢ μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὑποταγῇ τοῦ ναυκλήρου ἀπαιτεῖται νὰ ᾗται ὅποια καὶ ἡ τοῦ λοιποῦ πληρώματος, ἢ δὲ τῶν ναυτῶν πρὸς τὸν ναύκληρον ὅποια καὶ ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

Άρθρ. 83.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ναύκληρον νὰ ἐξέρχεται τοῦ πλοίου ἀπόντος τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, οὐδὲ τού-